

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

УДК 342.9

<https://doi.org/10.31548/law2020.02.015>

ДІЯЛЬНІСТЬ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ КОРОНАВІРУСУ COVID-19

О.П. СВІТЛИЧНИЙ, доктор юридичних наук, доцент,
професор кафедри цивільного та господарського права,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: a.svetlichnyj@ukr.net

Анотація. У статті звертається увага, що наразі, у всьому світі, в тому числі й в Україні, вирує та поширюється гостра коронавірусна інфекційна хвороба COVID-19, яку Всесвітня організація охорони здоров'я визнала пандемією і поставило в один ряд з такими історичними хворобами як чума та холера. З метою протидії поширенню цієї хвороби в країні було запроваджено певні карантинні заходи. За таких умов важливу роль у запровадженні та адмініструванні карантинних заходів відіграють суб'єкти публічної адміністрації. Звертається увага на необхідності удосконалення організації та контролю за дотриманням встановленого на території карантину правового режиму, своєчасним і повним проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів, які покладаються на публічну адміністрацію.

Ключові слова: захворювання, законодавство, діяльність, публічна адміністрація, карантинні заходи

Актуальність.

Реалізація публічної влади у сфері протидії короно вірусу COVID-19 відбувається у формі управлінської діяльності і може здійснюватися широким колом уповноважених органів виконавчої влади, органами місцевого самоврядування і окремими недержавними інституціями. Розв'язання існуючих проблем щодо профілактичних і

протиепідемічних заходів та здійснення державного контролю спрямовано на досягнення об'єктивно необхідного посилення ролі держави у боротьбі із коронавірусною інфекційною хворобою, яка не в повній мірі була готова забезпечити організацію та контроль за дотриманням встановленого на території карантину правового режиму, своєчасним і повним проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів.

За таких умов спостерігається потреба визначення структури та інших особливостей діяльності суб'єкта управління у досліджуваній сфері залежить від запровадження наукових засад формування ефективної системи державного управління та державного регулювання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Незважаючи на те, що питання карантинних заходів постійно висвітлюється у різноманітних засобах інформації, на сьогоднішній день діяльність суб'єктів публічної адміністрації у сфері протидії коронавірусу COVID-19 ще не було об'єктом комплексного наукового дослідження, що вказує на необхідність наукового аналізу даного питання.

Мета статті полягає в аналізі діяльності суб'єктів публічної адміністрації в умовах запровадження та адмініструванні карантинних заходів в Україні.

Результати.

Перші випадки зараження раніше невідомим захворюванням були зафіксовані в кінці минулого року в китайському місці Ухань з більше ніж 11 – мільйонним населенням. У січні 2020 р. влада Китаю повідомила Всесвітню організацію охорони здоров'я про перших пацієнтів, які перебували в тяжкому стані з пневмонією невідомої етіології та про першу смерть від пневмонії невідомого походження. У подальшому факти захворювань і смертей охоплювало все більше держав світу, а загадковій інфекції присвоїли назву COVID-19.

Долаючи кордони COVID-19 охопив більшість держав світу. На сьогодні кожного дня до нас надхо-

дять повідомлення із різних країн світу, що епідемія коронавірусу забиває тисячі людей, продовжує життю і здоров'ю людей, впливає на стан економік провідних держав світу.

У контексті здійснення в Україні необхідних заходів у сфері протидії коронавірусу першочерговим визначаються проблеми діяльності публічної адміністрації, структури та інших особливостей суб'єкта управління у досліджуваній сфері. Постановка таких завдань у межах дослідження, на нашу думку, дозволить створити базу не тільки для поглиблення вивчення і класифікації відповідних суб'єктів, а й адекватно сучасним умовам визначити суб'єктів публічної адміністрації задіяних у сфері протидії коронавірусу COVID-19.

За такої ситуації держава була вимушена прийняти більш жорсткі заходи заради захисту населення від коронавірусу.

Верховна Рада України, завдяки законодавчим повноваженням, визначаючи основні засади внутрішньої та зовнішньої політики, вирішуючи досить широке коло питань відіграє певне місце серед інших суб'єктів публічної адміністрації у сфері протидії коронавірусу COVID-19. Про це свідчить прийняті Закони України, які наділені найвищою юридичною силою і стосуються відносин, які мають надзвичайне значення для громадян, суспільства, держави. Зокрема, Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 17.03.2020 р. № 530-IX, було внесено зміни в Закони України: «Про Державний бюджет України на 2020 рік»; «Про публічні закупівлі»; «Про відпустки»; «Про запобігання корупції»; Кримінальний кодекс України; Кодекс законів про працю

України; Кодекс України про адміністративні правопорушення. Зокрема, вказаним законом КУпАП було доповнено ст. 44-3 «Порушення правил щодо карантину людей», відповідно до якого за порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами, до винних осіб може бути застосовано накладання штрафу на громадян від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – від двох до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян». Тобто, максимальний штраф становить 34 тис. грн.

Слід зазначити, що вказаний в Україні штраф за порушення карантинних правил є найменшим у порівнянні з іншими країнами. Зокрема, в Сінгапурі штраф становить приблизно 7 тис. доларів, Північній Кореї – приблизно 8 тис. доларів, в США 10 тис., найвищі штрафи в Чехії – понад 100 тис. євро, і Канада, де штраф за ризик поширення коронавірусної інфекції може доходити до 700 тис. доларів.

Варто зазначити, що існуючий в Україні штраф за не дотримання правил карантину та вжиті до цього часу превентивні заходи, які покликані, в першу чергу, уберегти українців від захворювання коронавірусом поки не в спроможі вплинути на стан захворюваності COVID-19.

Право складати протоколи про адміністративні правопорушення мають право органи: внутрішніх справ (Національної поліції), охорони здоров'я та державної санітарно-епідеміологічної служби, після складання

протоколів уповноваженими посадовими особами вказаних органів, розгляд та вирішення питання щодо притягнення до адміністративної відповідальності осіб вирішуються районними, районними у місті, міськими чи міськрайонними судами.

Наведене є свідченням, що органи внутрішніх справ (Національної поліції), охорони здоров'я та державної санітарно-епідеміологічної служби є суб'єктами публічної адміністрації у сфері протидії коронавірусу COVID-19.

Окрім того, станом на 01.04.2020 р., до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено 9 кримінальних проваджень за ст. 325 «Порушення санітарних правил і норм щодо запобігання інфекційним хворобам та масовим отруєнням» КК України, санкції даної статті передбачають штраф від тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арешту на строк до шести місяців, або обмеження волі на строк до трьох років, або позбавлення волі на строк до трьох років, ті самі діяння, якщо вони спричинили загибель людей чи інші тяжкі наслідки, караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років (Єдиний реєстр досудових розслідувань).

Незважаючи на те, що Президент України не належить до виконавчої гілки влади, Конституція України покладає на Президента України певні повноваження суб'єкта виконавчої влади. Президент на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України (ст. 106 Конституції України). Прикладом є Указ Президента України «Про Координаційну раду з протидії поширенню COVID-19» від 16.03.2020 р. № 88/2020. Ураховуючи, що поши-

рення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої SARS-CoV-2, що створює загрозу особистій, громадській та державній безпеці, спричиняє тяжкі соціально-економічні та демографічні наслідки, з метою посилення захисту населення, невідкладного здійснення заходів щодо протидії поширенню COVID-19 в Україні, Координаційна рада, до складу якої входять Прем'єр-міністр України, міністр внутрішніх справ, Голова СБУ, Секретар РНБО, Голова Державної прикордонної служби України, Міністр оборони України, Міністр охорони здоров'я України, Міністр інфраструктури України, Міністр соціальної політики України, головний державний санітарний лікар України, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України, Керівник Офісу Президента України, перший помічник Президента України має право: одержувати в установленому порядку від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій інформацію, документи та матеріали; запрошувати на засідання та заслуховувати інформацію представників міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади, керівників державних підприємств, установ та організацій з питань, що належать до її компетенції.

Отже, пост (посада) Президента України належить до системи виконавчої влади суто функціонально, а точніше – компетенційно, тобто через певний обсяг своїх повноважень (компетенції). Але він не віднесений до неї структурно, як самостійний складовий елемент системи органів виконавчої влади (Адміністративне право України, 2007: 212).

Досить широке коло питань у системі заходів щодо запобігання виникнен-

ню і поширенню коронавірусної хвороби покладено на Кабінет Міністрів України, який відповідно до Закону України «Про Кабінет Міністрів України» від 27.02.2014 р. № 794-VII є вищим органом у системі органів виконавчої влади, здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади та місцеві державні адміністрації, спрямовує, координує та контролює діяльність цих органів, відповідальним перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених Конституцією України.

Постановою КМУ «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» від 11.03.2020 р. № 211 з 12.03.2020 р. на усій території України було запроваджено заходи, направлені на протидію поширенню карантинних заходів. Відповідно міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, обласні, місцеві державні адміністрації разом з органами місцевого самоврядування повинні були забезпечити організацію виконання та контроль за дотриманням на відповідній території вимог цієї постанови, своєчасним і повним проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів. Враховуючи темпи поширення коронавірусу COVID-19 в різних державах, для стримування поширення корона вірусу розпорядженням КМУ «Про тимчасове закриття деяких пунктів пропуску через державний кордон та пунктів контролю і припинення в них пішохідного сполучення» від 13.03.2020 р. № 288-р, в Україні тимчасово було закрито більшість пунктів пропуску та пункти контролю, а також припинено пішохідне сполучення у пунктах пропуску через державний кордон.

В указаних у постанові КМУ заходах на державному кордоні задіяні Адміністрація Державної прикордонної служби та Міністерство охорони здоров'я України. МОЗ та його структурні підрозділи посідають важливе місце у процесі поширення та лікування коронавірусної хвороби.

Відповідно до Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого постановою КМУ від 25.03.2015 р. № 267, МОЗ є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, а також захисту населення від інфекційних хвороб та іншим соціально небезпечним захворюванням, попередження та профілактики неінфекційних захворювань.

Особливості МОЗ як одного із ключових суб'єктів публічної адміністрації у боротьбі із поширенням та лікування епідемічної хвороби проявляється у його компетенції, яка має переважно галузевий або міжгалузевий характер і включає не лише управління безпосередньо підпорядкованими міністерству закладами охорони здоров'я, але й іншими закладами, які є невід'ємною складовою частиною системи охорони здоров'я. Серед значної кількості суб'єктів публічної адміністрації підпорядкованих МОЗ, лише Державна служба України з лікарських засобів та контролю за наркотиками та Національна служба здоров'я України є органами виконавчої влади. Уповноважені суб'єкти публічної адміністрації, їх посадові особи здійснюють публічне управління відповідно до визначеної структури з урахуванням ієрархічної підпорядкованості. Так, Головне управління Державної санітарно-епідеміологічної служби у м. Києві

підпорядковано Держсанепідслужбі, тоді як районні управління Державної санітарно-епідеміологічної служби у м. Києві, підпорядковано Головному управлінню Державної санітарно-епідеміологічної служби у м. Києві.

Після того як постановою КМУ «Деякі питання Державної санітарно-епідеміологічної служби» від 29.03.2017 р. № 348, було прийнято остаточне рішення про ліквідацію Державної санітарно-епідеміологічної служби, що на думку автора було не продуманим кроком Уряду, завдання і функції з реалізації державної політики у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення та із здійснення контролю (нагляду) за дотриманням вимог санітарного законодавства у сфері гігієни праці та функцій із здійснення дозиметричного контролю робочих місць і доз опромінення працівників, було покладено на Державну службу з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів.

Проаналізовані функційні повноваження Держпродспоживслужби, яка відповідно до Положення про Державну службу з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів, затвердженого постановою КМУ від 02.09.2015 р. № 667, ця служба підпорядкована Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, Положення про яке, затверджено постановою КМУ від 11.09.2019 р. № 838, свідчить, що вказане Положення не містить завдань і функційних повноважень цього міністерства, які стосуються санітарно-епідеміологічної діяльності, вони – відсутні. Вказані завдання і функційні повноваження притаманні МОЗ.

На разі, відповідно оприлюдненої інформації розміщеної на веб-сторін-

ці МОЗ до структури міністерства входять 3 департаменти, 10 управлінь, 3 відділи та 5 секторів. Директорату громадського здоров'я підпорядкована Експертна група з питань розвитку профілактичних програм інфекційних та неінфекційних захворювань та імунопрофілактик.

Такий підхід держави до забезпечення формування та реалізації державної політики у зазначеній сфері, призвело до того, що МОЗ та Держпродспоживслужба не спроможні повноцінно забезпечити виконання норм Законів України «Про захист населення від інфекційних хвороб» від 06.04. 2000 р. № 1645-III та «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» від 24.02.1994 р. №4004-XII. Особливо гостро це питання проявилось в сучасних умовах протидії інфекційним хворобам. На разі склалася така ситуація, що за відсутності санітарно-епідеміологічної служби, як виконавчого органу влади в Україні є головний санітарно-епідеміологічний лікар – заступник міністра охорони здоров'я.

Згідно зі ст. 3 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» від 05.03.1998 р. № 183/98-ВР, функціями РНБО є координація та здійснення контролю за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони в умовах воєнного або надзвичайного стану та при виникненні кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України.

Зважаючи на існуючий комплекс проблемних питань у сфері протидії інфекційним хворобам в умовах спалаху коронавірусу в Україні 23.02.2020 р. РНБО звернулася до Кабінету міністрів України з пропозицією відновити діяльність санітарно-епідеміологічної служби. Зараз

в Уряді не виключають три моделі роботи колишньої санітарно-епідеміологічної служби. Перша – передати усі функції у розпорядження МОЗ, друга – до Держпродспоживслужби, третя – розподілити функції між МОЗ та Держпродспоживслужбою, подібно до того, як це є зараз (Інформаційне агентство «Інтерфакс-Україна»).

Організація та контроль за дотриманням встановленого на території карантину правового режиму, своєчасним і повним проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів покладаються на місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування. На це вказують норми ст. 1 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» від 09.04.1999 р. № 586-XIV місцева державна адміністрація є місцевим органом виконавчої влади і входить до системи органів виконавчої влади, в межах своїх повноважень здійснює виконавчу владу на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, а також реалізує повноваження, делеговані їй відповідною радою. Та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 р. № 280/97-ВР, згідно з підпунктом 2 пункту «б» частини першої ст. 38 якого до повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать вжиття у разі надзвичайних ситуацій необхідних заходів відповідно до закону щодо забезпечення державного і громадського порядку, життєдіяльності підприємств, установ та організацій, врятування життя людей, захисту їх здоров'я, збереження матеріальних цінностей.

Вказані місцеві органи влади є суб'єктами публічної адміністрації у сфері протидії коронавірусу COVID-19 і свідчить про те, що крім органів виконавчої влади, публічне

управління може здійснюватися широким колом уповноважених суб'єктів публічної адміністрації, які наділені різними за змістом і обсягом адміністративними повноваженнями і організаційно не входять до системи органів виконавчої влади.

З погляду правової характеристики, залежно від рівня повноважень суб'єктів публічної адміністрації, їхня діяльність може розрізнятися за такими основними функціями: виконавчою, організаційною, регулятивною, експертною, оціночною, профілактичною, адміністративно-правовою, захисною, охоронною тощо. Саме у функціях безпосередньо виражається владно-організаційна сутність публічного управління, що має на меті задоволення публічного інтересу (Світличний, 2017: 215).

З огляду на вище зазначене, суб'єкти публічної адміністрації в період протидії коронавірусу COVID-19 повинні діяти відповідно до встановлених вимог вітчизняного законодавства. Для прикладу візьмемо Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб», згідно зі ст. 29 якого Кабінетом Міністрів України було прийнято постанову «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» від 11.03.2020 р. № 211. Вказана постанова покладає на Державну комісію з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, МОЗ, Міністерство інфраструктури, МЗС, Адміністрацію Державної прикордонної служби, МВС, Національну поліцію вжити заходів, спрямованих на виконання цієї постанови, зокрема, заборонена робота суб'єктів господарювання, яка передбачає приймання відвідувачів, зокрема закладів громадського харчування (ресторанів,

кафе тощо), торговельно-розважальних центрів, інших закладів розважальної діяльності, фітнес-центрів, закладів культури, торговельного і побутового обслуговування населення, крім роздрібної торгівлі продуктами харчування, пальним, засобами гігієни, лікарськими засобами та виробами медичного призначення, засобами зв'язку, провадження банківської та страхової діяльності, а також торговельної діяльності і діяльності з надання послуг з громадського харчування із застосуванням адресної доставки замовлень за умови забезпечення відповідного персоналу засобами індивідуального захисту.

Вказана постанова покладає на міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, обласні, Київську міську державну адміністрацію разом з органами місцевого самоврядування забезпечити організацію виконання та контроль за дотриманням на відповідній території вимог цієї постанови, своєчасним і повним проведенням профілактичних і протиепідемічних заходів.

Водночас, якщо аналізувати практичну реалізацію вказаної постанови, то вона виконується не в повній мірі. Зокрема, порушуючи вимоги правового режиму постанови КМУ від 11.03.2020 р. № 211 мережа торговельних центрів «Епіцентр К», яка тільки у м. Києві нараховує вісім гіпермаркетів, а в Україні налічує 47 центрів обслуговування у 33 містах України, у період встановленого на території України карантину обслуговувалося сотні тисяч громадян.

До речі, на відміну від діяльності «Епіцентр К» дрібні суб'єкти підприємницької діяльності, якщо навіть така діяльність пов'язана із реалізацією сільськогосподарською продук-

цією, на сьогодні не в змозі її реалізувати через обмежувальні заходи Уряду. Такий вибірковий підхід Уряду до запровадження карантинних заходів призводить до зневіри громадян, що породжує протестні настрої у суспільстві, адже прийняті заходи, що були направлені Урядом на протидію поширенню коронавірусу шляхом запровадження надзвичайного стану в окремих областях країни виявилися недостатніми, при цьому багато громадян нехтуючи своїм та загрожуючи здоров'ю та життю інших громадян, всупереч встановленим правилам популюють запроваджені заходи.

Тож скільки ж насправді в Україні уражених на коронавірус? Цього не знає ніхто..., а отже, відзначаючи мужність медичних працівників, інших службових осіб суб'єктів публічної адміністрації у боротьбі із коронавірусною інфекційною хворобою COVID-19, в цілому влада України, уповноважені нею суб'єкти публічної адміністрації поставилися до вказаної проблеми непрофесійно.

Висновки і перспективи.

Незважаючи на значну кількість задіяних у боротьбі із коронавірусною інфекційною хворобою COVID-19 суб'єктів публічної адміністрації, діяльність яких відбувається у формі управлінської діяльності і здійснюється органами законодавчої та виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, а також окремими недержавними органами та установами, наглядно продемонстрували, що держава та її уповноважені суб'єкти в цілому не готові до виконання встановлених ними приписів, у той же час, громадянам, окремим суб'єктам господарювання приходить підлаштовуватись під ті

умови, які визначили їм органи публічної влади, водночас, держава не має забувати, що встановлюючи певні обмеження для одних суб'єктів господарювання, які також забезпечують розвиток національної економіки, сплачують податки та збори, проте, умови їх виробничої та іншої діяльності на період встановлення карантину зазнали суттєвих змін, їхня діяльність на відміну від окремих господарюючих суб'єктів піддається необґрунтованим обмеженням та заходам впливу, що у подальшому може призвести до численних судових позовів.

Зважаючи, що і у подальшому держава буде стикатися з подібними негативними явищами, необхідно; визначити орган (органи) державної влади, покликаний безпосередньо й ефективно виконувати поставлені перед ним завдання; удосконалити процедури діяльності публічної адміністрації у сфері проведення профілактичних і протиепідемічних заходів; встановити справедливий правовий режим регулювання адміністративних процедур щодо фізичних та юридичних осіб.

Відкритість влади, її готовність до постійного діалогу з громадянами, також є важливою передумовою успішності будь-якого процесу, в тому числі й у сфері протидії боротьби з інфекційними хворобами.

Список використаних джерел

1. Єдиний реєстр досудових розслідувань. URL: <https://www.npu.gov.ua/news/preventivna-robota/policzejski-sklali-1415-adminprotokoliv-shhodo-porushen-pravil-karantinu> (дата звернення: 02.05.2020 р.).
2. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник. У двох томах. Т.1. Загальна частина / Ред. колегія: В.Б.

Авер'янов (голова). Київ: Вид-во «Юридична думка», 2007. 592 с.

3. Інформаційне агентство «Інтерфакс-Україна». URL: <https://ua.interfax.com.ua/news/general/642912.html> (дата звернення 07.05.2020 р.).
4. Світличний О.П. Службове право: витоки, сучасність та перспективи розвитку: колективна монографія / За заг. ред. Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика», 2017. С. 205–217.

References

1. Yedynyi reiestr dosudovykh rozsliduvan [A single register of pre-trial investigations]. Available at: <https://www.npu.gov.ua/>
2. Administratyvne pravo Ukrainy [Administrative law of Ukraine] (2007). Academic course. T.1. Common Part / Ed. board: V.B., Averyanov (head). Kyiv: The Legal Thought, 592 (in Ukrainian).
3. Informatsiine ahentstvo «Interfaks-Ukraina» [Interfax-Ukraine news agency]. Available at: <https://ua.interfax.com.ua/news/general/642912.html> (in Ukrainian).
4. Svetlichnyy, O.P. (2017). Sluzhbove pravo: vytoky, suchasnist ta perspektyvy rozvytku [Service Law: Origins, Present and Prospects of development]. For the total. ed. T.O., Kolo-moets, V.K., Kolpakova. Zaporizhzhia: Helvetika Publishing House, 205–217 (in Ukrainian).

O.P. Svitlichnyj (2020). ACTIVITIES OF THE PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF COMBATING CORONAVIRUS COVID-19. *Law. Human. Environment*, 11(2):124-132. <https://doi.org/10.31548/law2020.02.015>.

Summary. *The article draws attention to the fact that in the whole world, including in Ukraine, the acute and infectious COVID-19 infectious disease, which the World Health Organization has recognized as a pandemic, has been spreading and spreading with such historical diseases as plague and cholera. In order to combat the spread of this disease, certain quarantine measures have been introduced in the country. In such circumstances, public administration entities play an important role in the introduction and administration of quarantine activities. Attention is drawn to the need to improve the organization and control over compliance with the legal regime established in the territory of the quarantine, timely and complete implementation of preventive and anti-epidemic measures, which are entrusted to the public administration.*

Keywords: *diseases, legislation, activity, public administration, quarantine measure*
